

HERZIENING VAN DE BRITSCHE ZIEKTEVERZEKERING. — In een conferentie, waarvan het uitvoerig verslag in het supplement van *The Brit. med. Journ.* van 21 Maart is opgenomen, en waar 300 personen aanwezig waren, zijn verschillende wenschen geuit betreffende de staats-ziekteverzekering. Enkele daarvan willen wij hier vermelden. De verplichte verzekering strekt zich slechts uit tot de werknemers. Hun gezinsleden zijn vaak nog particuliere patiënten, en vele artsen, vooral op het land, wenschen, dat het zoo blijve, anders is in vele streken de geheele praktijk fondspraktijk, en men vreest, daardoor in aanzien bij het publiek en de collega's achteruit te gaan! Intusschen is deze wensch met 170 tegen 75 stemmen verworpen. Daarentegen wil men aan uitbreiding van de *hulp* (in de eerste plaats consulten bij de patiënten aan huis, in de tweede plaats oog-heelkundige, tandheelkundige en radiologische hulp en pathologische onderzoek, in de derde, plaats policlinische specialistenhulp) de voorkeur gegeven zien boven de uitbreiding van het aantal verzekerden, als beide uitbreidingen niet kunnen worden bekostigd.

Als laagste leeftijdsgrens voor de verzekering wenschte men geen bepaalden ouderdom, maar het tijdstip waarop iemand in loondienst treedt.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

DE ÉÉNCELMETHODE VAN SCHOUTEN.

STIBBE heeft volkomen gelijk, dat de ééncelmethode van SCHOUTEN voor het aanleggen van schimmelkweken in den regel overbodig is. Voor de praktijk is de methode van SABOURAUD voldoende.

Om pathogene en verontreinigende schimmels te scheiden is dit ook het geval, maar wanneer twee pathogene schimmels uit één aandoening in de eerste kweken onontwarbaar dooreengroeien (bijv. een achorion en een tr. rosaceum of centr. rosaceum en een tr. cerebriforme, zooals ik een paar malen tijdens mijn onderzoek aantrof), kan men met de ééncelmethode van SCHOUTEN reeds bij de eerste overenting beide schimmels uit de eerste kweek van elkaar scheiden. Met de methodes van SABOURAUD gelukt de scheiding op den duur ook wel, maar eerst na veel mislukte pogingen en na veel tijdverlies. Telkens toch komen bij overenting van stukjes (methode SABOURAUD) weer mengkweken van beide schimmels te voorschijn. Hetzelfde geldt ook voor het scheiden van de vaak kleine dotjes pleomorph pluis van de moederkweken. Bij de methodes van SABOURAUD ent men van zoo'n mengkweek meestal zowel de moederschimmel en het pluis tegelijk over, zoodat men tot in den treure mengkweken blijft krijgen. De ééncelmethode scheidt ook hier met de eerste overenting beide vormen van elkaar.

J. PAPEGAALJ.

De gedachtenwisseling over dit onderwerp is hiermede gesloten.

Redactie.